

BIULETYN LUBUSKIEJ OKRĘGOWEJ
IZBY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA

KWARTALNIK: nr 4/2017 (19)
ISSN2353-3242

Młodzi inżynierowie:

Inżynier na głębokiej wodzie

Inż. Wojciech Poręba

Lubuska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa

ul. Kazimierza Wielkiego 10, 66-400 Gorzów Wielkopolski

fax. 95 720 77 17 e-mail: lbs@lbs.piib.org.pl

Dział Członkowski (sprawy członkowskie): 95 720 15 38; 95 720 66 41

Okręgowa Komisja Kwalifikacyjna (uprawnienia budowlane): 95 736 47 17

Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej: 95 736 47 17

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny: 95 736 47 17

biuro czynne: poniedziałek – piątek w godzinach 8.00 – 15.00

źródło: NOT

Placówka Terenowa w Zielonej Górze:

Aleja Niepodległości 22

65-722 Zielona Góra

tel. 68 322 96 24

biuro czynne: wtorek i czwartek w godzinach 12:00 - 16:00

Placówka Terenowa w Żarach:

ul. Bohaterów Getta 9-11 pok. 4

68-200 Żary, tel./fax. 68 475 33 55

biuro czynne: wtorek i czwartek w godzinach 12:00 - 16:00

Radosnych Świąt Bożego Narodzenia

oraz Szczęśliwego Nowego Roku

członkom naszego samorządu

gorąco życzy w imieniu

Okręgowej Rady Lubuskiej Izby Inżynierów Budownictwa

oraz Zespołu Redakcyjnego Biuletynu

przewodniczący inż. Andrzej Cegielnik

W numerze

- 4-5 Samorząd zawodowy**
Święto budownictwa w Drzonkowie
- 6-8 Prawo budowlane**
Zakres uprawnień kontrolnych organu administracji architektoniczno-budowlanej
- 9-11 Budownictwo lądowe**
Katedra po pożarze...
Okiem eksperta
- 12-13 Młodzi w budownictwie**
Inżynier na głębokiej wodzie
- 14 Organy Izby**
Sąd Dyscyplinarny w Lubuskiej Izbie Inżynierów Budownictwa
- 16 Samorząd zawodowy**
Inżynierski obowiązek i odpowiedzialność
- 17 Harmonogram szkoleń na 2018 rok**
– I półrocze
- 18 Kalendarium LOIIB**
Wydarzenia: wrzesień
– listopad 2017
- 19-20 Fotorelacja**
Estakada kolejowa w Gorzowie Wielkopolskim

Koleżanki i Koledzy

Zbliżający się koniec roku to czas pewnych podsumowań i rozważań dotyczących najbliższej przyszłości – jaki będzie ten rok 2018? Można przypuszczać, że przyniesie wiele zmian w obowiązujących przepisach. Ustawa o architektach, inżynierach budownictwa oraz urbanistach, ustawa inwestycyjna, ustawa o organach administracji inwestycyjnej i nadzoru budowlanego te akty prawne mają zacząć obowiązywać już w przyszłym roku. Czy zmiany te będą dla nas korzystne. Liczę że tak, bo służyć mają m.in. podniesieniu standardów obowiązujących w budownictwie. Niektóre z nich dotkną również każdego z nas.

Zgodnie z proponowanymi zapisami art. 104 pkt. 5 ustawy o architektach, inżynierach budownictwa oraz urbanistach, każdy członek izby ma obowiązek doskonalić kwalifikacje zawodowe oraz odbywać wymagane szkolenia uzupełniające. Wprowadzenie tego zapisu do projektu ustawy wskazuje wyraźnie na wagę, jaką Ministerstwo przywiązuje do konieczności podnoszenia kwalifikacji zawodowych. To dobrze, bo w dobie wszechobecnego postępu technicznego ważne jest, aby każdy z nas się doksztcał. Formę i sposób, w jaki będziemy ten wymóg realizować, określili już Izba w odpowiednim regulaminie. Ważne jest, aby traktować to nie jako narzucony odgórnie obowiązek, a potrzebę wynikającą z uwarunkowań zawodu, jaki wykonujemy. Wówczas, mimo natłoku obowiązków zawodowych z pewnością znajdziemy na to czas. I to mimo nawału pracy, której w przyszłym roku z pewnością nam nie zabraknie.

Bo, zgodnie z danymi statystycznymi publikowanymi przez Główny Urząd Statystyczny, produkcja budowlano-montażowa w pierwszym półroczu 2017 roku wzrosła o 7,6 procent r/r. To dobry wynik, który powinien być widoczny również w najbliższym okresie. Widać to również na naszym lubuskim podwórku. Patrząc na zamierzenia inwestycyjne naszych samorządów, choćby tych największych, jak Gorzów Wlkp. czy Zielona Góra, widać wyraźnie ożywienie w branży. Ceny idą w górę, a mimo to niektóre inwestycje nie dochodzą do skutku ze względu na brak chętnych lub zbyt wysokie ceny oferowane w przetargach. Dotyczy to przetargów zarówno na etapie planowania, jak i realizacji. Dla samorządów jest to oczywiście zła informacja, jednak dla inżyniera budownictwa jako pracobiorcy oznacza, że nadszedł czas pracownika. Widać to choćby po poziomie zarobków. Zgodnie z informacjami podanymi na stronie internetowej inżynierbudownictwa.pl średnie zarobki kierownika budowy wynoszą obecnie 8 200 zł brutto, a zarobki najlepszych przekraczają 14 000 zł. Wzrosły również zarobki projektantów. Średnie zarobki np. konstruktora wynoszą obecnie 5 800 zł brutto. Za wzrostem wynagrodzeń idzie także wzrost zapotrzebowania na pracowników z naszej branży. Te dane statystyczne pozwalają z optymizmem patrzeć w przyszłość.

I tego optymizmu życzę wszystkim Koleżankom i Kolegom w nadchodzącym roku.

Andrzej Cegielnik, Przewodniczący OR LOIIB

Biuletyn Lubuskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa

Wydawca: Lubuska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa, ul. Kazimierza Wielkiego 10, 66-400 Gorzów Wielkopolski, fax. (95) 720-77-17,

E-mail: lbs@lbs.piib.org.pl

Redaktor naczelny: Adam Oziewicz

Projekt i przygotowanie DTP: Robert Nowicki, www.nowik@nowik.net.pl, tel. kom. 608 329 993

Autorzy: : mgr inż. Andrzej Cegielnik – Przewodniczący Okręgowej Rady LOIIB, inż. Małgorzata Nadziejko, inż. Jacek Kasierski, inż. Tomasz Romankiewicz, inż. Agnieszka Harasimowicz

Korekta: Michał Stupczyński

Nakład: 3 000 egzemplarzy

Publikowane w Biuletynie LOIIB artykuły prezentują stanowiska, opinie i poglądy ich autorów. Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i adjustacji tekstów oraz zmiany tytułów. Przedruki i wykorzystywanie opublikowanych materiałów, mogą odbywać się wyłącznie za zgodą Redakcji.

Materiałów niezamówionych nie zwracamy.

Święto budownictwa w Drzonkowie

Podsumowania, świętowanie jubileuszu, ale także okazja do rozmowy, wspólnej zabawy i rekreacji – Drzonków, 8-9 września, Dzień Budowlanych.

Tegoroczny Dzień Budowlanych to zarazem obchody XV-lecia Lubuskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa. Gościliśmy tym razem w Drzonkowie w Wojewódzkim Ośrodku Sportu i Rekreacji. Wśród znamienitych gości m.in. postanki Katarzyna Osos i Krystyna Sibińska, Senatorowie RP Władysław Komarnicki i Waldemar Stugocki. Na czele silnej reprezentacji Uniwersytetu Zielonogórskiego oczywiście prof. Tadeusz Biliński. Marszałką reprezentował Czesław Fiedorowicz, a Wojewodę Anna Maćkowiak. Wśród gości również Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego Robert Lacroix.

Konferencję otworzył Przewodniczący OR LOIB Andrzej Cegielnik. W związku z obchodami 15-lecia naszej Izby przypominał starszym członkom naszej społeczności, a przybliżył młodszym, piętnastoletnią burzliwą historię zielonogórsko-gorzowską, aktualnie potężnej, lubuskiej Izby. Izba po połączeniu sił jest i tak drugą najmniejszą po opolskiej Izbą w kraju i liczy zaledwie ok. 2700 członków przy 115.000 w skali kraju. Zaledwie 12 procent stanowią kobiety, a ponad 50 procent przekroczyło 55. rok życia.

Doświadczenie w naszej branży jest bardzo istotne, ale właśnie we współpracy z Uniwersytetem musimy dbać o nowych młodych inżynierów, aby zatrzymać ich w naszym pięknym lubuskim rejonie, dając im szansę na ciekawą pracę, zdobywanie uprawnień i rozwój. Nasza Izba, oprócz siedziby w Gorzowie Wielkopolskim, dysponuje jeszcze dwoma placówkami w Zielonej Górze i Żarach, w których to miastach odbywają się szkolenia stanowiące jedną z podstawowych działalności statutowych Izby, umożliwiające podnoszenie wiedzy w świetle ustawicznych zmian prawa budowlanego oraz postępu technologicznego. Kolejne kluczowe działania samorządu to nadawanie uprawnień budowlanych oraz działalność

w zakresie odpowiedzialności zawodowej i dyscyplinarnej naszych członków.

Najbliższa przyszłość to kluczowe dla nas dwa projekty aktów prawnych określające naszą pracę: Kodeks urbanistyczno-budowlany oraz projekt ustawy o architektach, inżynierach budownictwa i urbanistach. Przed nami również już jesienią wybory delegatów na najbliższą kadencję 2018-2022, a w kwietniu 2018 roku zjazd sprawozdawczo-wyborczy.

Jubileusz to również okazja do wyróżnień i odznaczeń dla szczególnie zasłużonych działaczy.

Odnakę Honorową za Zasługi dla Województwa Lubuskiego otrzymali: Zdzisław Dworcak, Bogusław Antoni Pabierowski, Tadeusz Wawrzyniak.

Odnakę Honorową Miasta Gorzowa otrzymali: Piotr Tadeusz Wiśniowski, Józef Wtosek.

Złotą odznakę honorową PIIB otrzymali: Władysław Wierzbicki, Jacek Kasierski, Ferdynand Czerniakiewicz, Danuta Szipiło.

Srebrną odznakę honorową PIIB otrzymali: Przemysław Błoch, Jacek Kolan, Elwira Kramm, Ryszard Suprynowicz.

Odnakę Honorową Zasłużony dla Drogownictwa otrzymał Andrzej Lada-czyński.

W ramach konferencji rzeczoznawca budowlany Roman Buszkiewicz przedstawił stan techniczny gorzowskiej Katedry po tragicznym pożarze z 1 lipca br., przybliżając również historię jej powstania.

Nasze coroczne spotkanie to również okazja do integracji. Sportowym akcentem był turniej tenisa ziemnego. W wyniku zaciętej rywalizacji pierwsze miejsce zajęła para z Gorzowa Wlkp. – panowie Władysław Komarnicki i Jacek Kasierski, drugie miejsce panowie Jacek Drąg i Jacek Hejduk z Zielonej Góry, a trzecie panowie Waldemar Stugocki i Paweł Stankiewicz z Zielonej Góry. Wszyscy uczestnicy potwierdzili chęć rewanżu w przyszłym roku w Dniu Budowlanych – serdecznie zapraszamy.

Z innych dostępnych sportowych rozrywek z racji korzystania z ośrodka pięcioboju nowoczesnego było również strzelectwo z broni pneumatycznej czy możliwość przejażdżki konnej i pływania w basenie. Spotkanie tradycyjnie zakończyło się zabawą do białego rana. Jeszcze więcej zdjęć na naszej stronie: <http://www.lbs.piib.org.pl> lub na Facebooku.

Małgorzata Nadziejko

Zakres uprawnień kontrolnych organu administracji architektoniczno-budowlanej

Zakres uprawnień kontrolnych organu administracji architektoniczno-budowlanej określony został w art. 35 ust. 1 ustawy Prawo budowlane. Zgodnie z tym przepisem przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę lub odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego organ administracji architektoniczno-budowlanej sprawdza:

– **zgodność projektu budowlanego** z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i innymi aktami prawa miejscowego albo decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu w przypadku braku miejscowego planu, a także wymaganiami ochrony środowiska, w szczególności określonymi w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;

Organ aab bada, zgodność przedłożonego projektu budowlanego w zakresie podmiotowym jak i przedmiotowym oraz, czy w projekcie budowlanym zostały uwzględnione wszystkie wymagania ustalone w aktach prawa miejscowego (plan miejscowy lub decyzja o warunkach zabudowy) oraz w decyzji tzw. środowiskowej (jeżeli była wymagana) – niespełnienie tych wymagań powoduje konieczność doprowadzenia projektu do zgodności z tymi ustaleniami.

– **zgodność projektu zagospodarowania działki lub terenu** z przepisami (wynikającymi z ustaw np.: o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, o Ochronie gruntów rolnych i leśnych, Prawo wodne, o Ochronie przeciwpożarowej, o Ochronie przyrody, o Droгах publicznych, Prawo geologiczne i górnicze, o Ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz rozporządzeń, w sprawie: Uzgadniania projektu budowlanego pod względem ochrony przeciwpożarowej, Ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów, Przeciwożarowego zaopatrzenie w wodę oraz drogi pożarowe)

– **w tym techniczno-budowlanymi** (np. rozporządzenia, w sprawie: warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie; warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie; warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać

skrzyżowania linii kolejowych oraz bocznic kolejowych z drogami i ich usytuowanie; warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać bazy i stacje paliw płynnych, rurociągi przesyłowe dalekosiężne służące do transportu ropy naftowej i produktów naftowych i ich usytuowanie; warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle rolnicze i ich usytuowanie; warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie; warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle hydrotechniczne i ich usytuowanie; warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać telekomunikacyjne obiekty budowlane i ich usytuowanie; warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać strzelnicegarnizonowe oraz ich usytuowanie; warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogowie obiekty inżynierskie i ich usytuowanie.

Organ aab uwzględniając formę, funkcję, przeznaczenie obiektu budowlanego oraz zastosowane rozwiązania techniczne sprawdza, czy projekt zagospodarowania działki lub terenu uwzględnia wymagania określone w tych przepisach – niespełnienie tych wymagań powoduje konieczność doprowadzenia projektu do zgodności z tymi wymaganiami.

– **kompletność projektu budowlanego** (szczegółowy zakres i formę projektu budowlanego, określa rozporządzenie Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego) i posiadanie wymaganych opinii, uzgodnień, pozwoleń i sprawdzeń (wynikających z przepisów szczególnych),

– **oraz informacji dotyczącej bezpieczeństwa i ochrony zdrowia, o której mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1b**, (Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie Sygn. akt VIII SA/Wa 551/07) „Wbrew jednak stanowisku skarżących posiłkujących się oświadczeniem projektanta adaptującego projekt budynku mieszkalnego, iż sporządzenie informacji „bioz” było niepotrzebne i niecelowe, wskazać należy, że z zgodnie z art. 20 ust. 1 pkt 1 b ustawy Prawo budowlane sporządzenie takiej informacji uwzględnionej w planie bezpieczeństwa i ochrony zdrowia należy do podstawowych obowiązków projektanta, a zgodnie z przyjętą wykładnią informacja taka musi być sporządzona dla każdego projektu budowlanego.” (por. E. Radziszewski: Prawo budowlane. Przepisy i Komen-

tarz, Warszawa 2006).

– **oraz zaświadczenia, o którym mowa w art. 12 ust. 7** (Zaświadczenie o przynależności do właściwej izby samorządu zawodowego inżynierów budownictwa jest potwierdzeniem, że osoba sporządzająca projekt budowlany, może pełnić samodzielne funkcje w budownictwie);

Działając w granicach wyznaczonych przez ustawodawcę rozporządzeniem w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego organ aab sprawdza kompletność projektu budowlanego. Rozporządzenie w sposób jednoznaczny określa co powinien zawierać projekt budowlany w odniesieniu do części opisowej jak i rysunkowej.

Organ aab ma obowiązek sprawdzić również, czy obiekt budowlany (zamierzenie budowlane) wymaga ze względu na swoją formę, funkcję, przeznaczenie oraz zastosowane rozwiązania techniczne – na podstawie przepisów odrębnych: opinii, uzgodnień, pozwoleń i sprawdzeń. Sam fakt wykluczenia przez projektanta takiej potrzeby (np. poprzez błędną kwalifikację obiektu jako nieoddziaływującego znacząco na środowisko, tj. niewymagającego uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach) nie zwalnia organu z obowiązku zbadania tych okoliczności.

– **wykonanie** - w przypadku obowiązku sprawdzenia projektu, o którym mowa w art. 20 ust. 2, także **sprawdzenie projektu** - przez osobę posiadającą wymagane uprawnienia budowlane i legitymującą się aktualnym na dzień opracowania projektu - lub jego sprawdzenia - zaświadczeniem, o którym mowa w art. 12 ust. 7;

Projektant ma obowiązek zapewnić sprawdzenie projektu architektoniczno-budowlanego pod względem zgodności z przepisami, w tym techniczno-budowlanymi, przez osobę posiadającą uprawnienia budowlane do projektowania bez ograniczeń w odpowiedniej specjalności.

Obowiązek, nie dotyczy: 1) zakresu objętego sprawdzaniem i opiniowaniem na podstawie przepisów szczególnych; 2) projektów obiektów budowlanych o prostej konstrukcji, jak: budynki mieszkalne jednorodzinne, niewielkie obiekty gospodarcze, inwentarskie i składowe.

– spełnienie wymagań określonych w art. 60 ust. 1 pkt 1-3 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. o Krajowym Zasobie Nieruchomości (Dz. U. poz. 1529) - w przypadku inwestycji

na nieruchomości wchodzącej w skład Zsobu Nieruchomości, o którym mowa w tej ustawie, oddanej w użytkowanie wieczyste lub sprzedanej w trybie określonym w art. 53 ust. 1 lub 2 tej ustawy, przeznaczonej na wynajem o czynszu najmu określonym zgodnie z przepisami rozdziału 7 tej ustawy, zwanej dalej „inwestycją KZN”.

„Tylko w zakresie określonym w tym przepisie, w przypadku stwierdzenia naruszeń, organ administracji może podjąć działania korygujące. Organy administracji nie badają prawidłowości przyjętych w projekcie budowlanym rozwiązań, jeżeli nie dotyczą zakresu wynikającego z ww. przepisu” (Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu Sygn. akt IV SA/Po 235/16)

Projekt budowlany - wymagania i zasadnicze elementy

Projekt budowlany powinien spełniać wymagania określone w decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, jeżeli jest ona wymagana zgodnie z przepisami o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, lub w pozwoleniach, o których mowa w art. 23 ust. 1 i art. 26 ust. 1, oraz decyzji, o której mowa w art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej, jeżeli są one wymagane.

(Wyrok Wojewódzkiego Sąd Administracyjnego w Warszawie Sygn. akt VII SA/Wa 1125/17)

„(...) ustawodawca wyraźnie wskazał, że projekt budowlany powinien spełniać wymagania określone w decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, jeżeli jest ona wymagana zgodnie z przepisami o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (art. 34 ust. 1 Pr. bud.). Jak słusznie zauważył NSA w wyroku II OSK 1316/15 „Wymagania te zawarte są w decyzji o warunkach zabudowy, która - z mocy art. 64 ust. 1 w związku z art. 55 u.p.z.p. - wiąże organ wydający decyzję o pozwoleniu na budowę”. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie wyjaśnia, że w sytuacji, gdy decyzja o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu w sposób jednoznaczny określa pewne wymogi dla nowoprojektowanych inwestycji, to decyzja o pozwoleniu na budowę, a wcześniej projekt budowlany, powinna wymogi te spełniać (por. także wyrok NSA z dnia 13 listopada 2013 r., II OSK 1316/12, ONSA).

Zakres i treść projektu budowlanego – zgodnie z art. 34 ust. 2 zakres i treść projektu budowlanego powinny być dostosowane

do specyfiki i charakteru obiektu oraz stopnia skomplikowania robót budowlanych.

(Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach Sygn. akt II SA/Gl 1260/10) „Przepisem tym ustawodawca nie uregulował jednak szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego ograniczając się tylko do ogólnych wskazań dotyczących tych kwestii. Przepis ten stwierdza bowiem jedynie, że w przypadku projektu dotyczącego bardziej złożonego obiektu projekt budowlany winien być bardziej szczegółowy, natomiast w przypadku mało skomplikowanych robót budowlanych może on ograniczać się jedynie do podstawowych kwestii. Przepis art. 34 ust. 2 Prawa budowlanego należy zgodnie z regułami wykładni systemowej czytać łącznie z przepisami ust. 3 tego artykułu.

Projekt budowlany zgodnie z art. 34 ust. 3 powinien zawierać:

– **projekt zagospodarowania działki lub terenu, sporządzony na aktualnej mapie, obejmujący:** określenie granic działki lub terenu, usytuowanie, obrys i układy istniejących i projektowanych obiektów budowlanych, sieci uzbrojenia terenu, sposób odprowadzania lub oczyszczania ścieków, układ komunikacyjny i układ zieleni, ze wskazaniem charakterystycznych elementów, wymiarów, rzędnych i wzajemnych odległości obiektów, w nawiązaniu do istniejącej i projektowanej zabudowy terenów sąsiednich;

(Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie Sygn. akt II SA/Lu 207/14) „Do kompetencji organów architektoniczno-budowlanych należy obowiązek kontroli, czy przedkładany projekt zagospodarowania działki jest sporządzony na aktualnej mapie. Tylko bowiem sporządzenie projektu zagospodarowania działki na aktualnej mapie gwarantuje, że ocena dopuszczalności wykonania zaplanowanych prac budowlanych w kontekście obowiązujących przepisów p.b. Zostanie dokonana na podstawie rzeczywistego stanu zagospodarowania terenu wokół oraz samej nieruchomości, na której zaplanowano inwestycję.”

(Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu Sygn. akt II SA/Op 8/17) „Ustawodawca wprowadzając w art. 34 ust. 3 pkt 1 p.b. wymóg sporządzenia projektu zagospodarowania działki na aktualnej mapie, jednocześnie nie zakreślił żadnego terminu aktualności mapy używanej do celów projektowych. Taki termin nie wynika także z innych przepisów prawa, w tym z unormowań rozporządzenia w sprawie

szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego. Mapa jest aktualna tak długo, jak długo odzwierciedla obecny (teraźniejszy) stan rzeczy istniejący na danym terenie. Zachowanie aktualności mapy zależy zatem od niezmienności stanu faktycznego na tej mapie odzwierciedlonego.”

(Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie Sygn. akt II OSK 909/14) „Mapa jest aktualna tak długo, jak długo odzwierciedla obecny (teraźniejszy) stan rzeczy istniejący na danym terenie. Zachowanie aktualności mapy nie zależy zatem bezpośrednio od daty jej opracowania, lecz od niezmienności stanu faktycznego na tej mapie odzwierciedlonego. Ani przepisy prawa, ani względy doświadczenia życiowego nie dają dostatecznych podstaw do konstruowania domniemania, że wyłączenie z uwagi na upływ określonego czasu (np. miesiąca, roku albo dwóch lat) mapa wykorzystana do celów projektowych traci aktualność. Przeciwnie, należy uznać, że dopóki nie uległ zmianie stan faktyczny odzwierciedlony na mapie, tak długo pozostaje ona mapą aktualną w rozumieniu art. 34 ust. 3 pkt 1 p.b.”

Z treści tego przepisu należy wnosić, że projekt zagospodarowania działki winien być sporządzony dla całego zamierzenia budowlanego i winny z niego wynikać zasady rozmieszczenia wszystkich obiektów w terenie objętym inwestycją, a więc również obiektów realizowanych w następnych etapach inwestycji, a także obiektów, które gdyby je budować oddzielnie, mogłyby być zrealizowane na podstawie zgłoszenia. Tym samym wniosek o pozwolenie na budowę powinien dokładnie określać całe zamierzenie inwestycyjne wraz ze wskazaniem etapu jego realizacji na podstawie złożonego wniosku.

Jest oczywiste, że projekt zagospodarowania działki lub terenu powinien zawierać również rozmieszczenie urządzeń technicznych i instalacji, które stanowią część obiektu budowlanego i są niezbędne do jego użytkowania zgodnie z przeznaczeniem. Zatem jeżeli zamierzeniem budowlanym jest budowa obiektu budowlanego jakim jest budynek, to pozwolenie na budowę - winno objąć całe zamierzenie, w tym instalacje i urządzenia budowlane zapewniające możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem.

– **projekt architektoniczno-budowlany, określający** funkcję, formę i konstrukcję obiektu budowlanego, jego charakterystykę energetyczną i ekologiczną oraz proponowane niezbędne rozwiązania technicz-

ne, a także materiałowe, ukazujące zasady nawiązania do otoczenia, a w stosunku do obiektów budowlanych, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 4 - również opis dostępności dla osób niepełnosprawnych;

Treść art. 34 ust. 2 Prawa budowlanego wyraża zasadę obligującą projektanta do tego, by sporządzony przez niego projekt budowlany nie tylko zawierał wszelkie wymagane przepisami prawa elementy, ale żeby jego zawartość (wyrażona w formie opisowej, jak i graficznej) była wystarczająco precyzyjna. Projekt można uznać za wystarczająco precyzyjny, a zatem odpowiadający dyspozycji art. 34 ust. 2 prawa budowlanego, tylko wówczas, gdy jego ustalenia zostały dostosowane do specyfiki i charakteru obiektu lub stopnia skomplikowania robót budowlanych.

(Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie – Sygn. akt II SA/Sz 1039/16)

„Ustawodawca w art. 34 ust. 3 ustawy Prawo budowlane przesądził, że projekt budowlany powinien zawierać, po pierwsze: projekt zagospodarowania działki lub terenu obejmujący:

określenie granic działki lub terenu, usytuowanie, obrys i układy istniejących i projektowanych obiektów budowlanych, sieci uzbrojenia terenu, sposób odprowadzania lub oczyszczania ścieków, układ komunikacyjny i układ zieleni, ze wskazaniem charakterystycznych elementów, wymiarów, rzędnych i wzajemnych odległości obiektów, w nawiązaniu do istniejącej i projektowanej zabudowy terenów sąsiednich; a po drugie: projekt architektoniczno-budowlany, określający funkcję, formę i konstrukcję obiektu budowlanego, jego charakterystykę energetyczną i ekologiczną oraz proponowane niezbędne rozwiązania techniczne, a także materiałowe, ukazujące zasady nawiązania do otoczenia, a w stosunku do obiektów budowlanych, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 4 - również opis dostępności dla osób niepełnosprawnych. Z kolei przepisy rozporządzenia

Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz. U. z 2012 r. poz. 462 z późn. zm.), tj. § 7 ust. 1, § 12 ust. 1 pkt 2b i § 8 ust. 1 pkt 7 wskazują na konieczność uwzględnienia w projekcie zakresu oddziaływania na otoczenia oraz przedstawienia powiązania budynku z przyległymi obiektami budowlanymi i obiektami budowlanymi jak i określania informacji i danych o charakterze i cechach istniejących, przewidywalnych zagrożeniach dla środowiska oraz higieny i zdrowia użytkowników projekto-

wanych obiektów budowlanych i ich otoczenia. Zdaniem Sądu, projekt budowlany nie może pomijać żadnej wymaganej przepisami części, a w niniejszej sprawie organ

odwoławczy nie dostrzegł, że projektant nie określił zasad nawiązania do otoczenia w rozumieniu art. 34 ust. 3 pkt 2 ustawy Prawo budowlane jak i nie uwzględnił wymogów ww. rozporządzenia, gdyż nie przedstawił ani opisu wpływu planowanych robót na stan techniczny budynku skarżącego, ani sposobu zapewnienia bezpieczeństwa konstrukcji tego obiektu w powiązaniu z zaleceniami wynikającymi z ekspertyzy. W odwołaniu skarżący zwrócił uwagę na brak kompletności przedłożonego projektu budowlanego, trafnie wskazując, że wada ta ma charakter usuwalny.

Jednakże organ odwoławczy nie zwerifikował rzetelnie projektu budowlanego, skoro nie dokonał samodzielnej oceny zebranego materiału dowodowego, lecz powielił argumentację petnomocnika inwestora.”

– **stosownie do potrzeb** - w przypadku drogi krajowej lub wojewódzkiej, oświadczenie właściwego zarządcy drogi o możliwości połączenia działki z drogą, zgodnie z przepisami o drogach publicznych;

(Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie Sygn. akt VII SA/Wa 2351/11)

„Wydanie przez Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad jako zarządcę drogi krajowej w trybie art. 34 ust. 3 pkt 3 lit. b p.b. pozytywnego oświadczenia o możliwości połączenia działek wnioskodawcy z krajową drogą publiczną stanowi akt z zakresu administracji, o którym mowa w art. 3 § 2 pkt 4 p.p.s.a.”

– **w zależności od potrzeb, wyniki badań geologiczno-inżynierskich** oraz geotechniczne warunki posadowienia obiektów budowlanych;

(Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie Sygn.akt II OSK 1510/16) „Zgodnie z art. 34 ust. 3 pkt 4 p.b., projekt budowlany, w zależności od potrzeb, powinien zawierać wyniki badań geologiczno-inżynierskich oraz geotechniczne warunki posadowienia obiektów budowlanych. To projektant konstrukcji obiektu budowlanego decyduje o tym, czy w danej sprawie występuje potrzeba przeprowadzenia badań geologiczno - inżynierskich, a jeżeli taka potrzeba istnieje, wyniki tych badań dołączane są do projektu budowlanego. Z powyższego przepisu nie wynika, że organ wydający pozwolenie na budowę może nałożyć na wnioskodawcę obowiązek przeprowadzenia ww. badań.”

(Wyrok Naczelnego Sądu Administra-

cyjnego w Warszawie Sygn. akt II OSK 1740/11)

„Dokumentacja w postaci wyników badań geodezyjno-inżynierskich i geotechnicznych warunków posadowienia budynku powinna być opracowana tylko wówczas, gdy uzna to za konieczne projektant konstrukcji obiektu budowlanego, przy braku dostatecznych danych o strukturze gruntu istrumieniach wodnych. Co do zasady nie ma zaś potrzeby sporządzenia takiej ekspertyzy na działce gruntu, gdy działki sąsiednie są zabudowane obiektami podobnymi do tego, który ma powstać.”

– **informację o obszarze oddziaływania obiektu**

(Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu sygn. akt IV SA/Po 235/16)

„Definiując pojęcie obszaru oddziaływania obiektu, ustawodawca odsyła do przepisów odrębnych wskazując, iż jest to teren wyznaczony w otoczeniu obiektu budowlanego na podstawie przepisów odrębnych, wprowadzających związane z tym obiektem ograniczenia zagospodarowania tego terenu (art. 3 pkt 20 p.b.). W orzecnictwie sądów administracyjnych podkreśla się, że pojęcie obszaru oddziaływania obiektu musi być doprecyzowane przy każdej inwestycji na podstawie cech indywidualnych obiektu oraz jego przeznaczenia w odniesieniu do przepisów odrębnych, na podstawie których można ustalić obszar wokół realizowanej inwestycji, który będzie wprowadzał związane z tym obiektem budowlanym ograniczenia zagospodarowania tego terenu (vide: wyrok

NSA z dnia 14 grudnia 2010 r., II OSK 1872/09, Lex nr 746836; wyrok NSA z dnia 15 kwietnia 2010 r., II OSK 666/09, Palestra 2010, nr 5-6, s. 246-248). Przy czym wobec braku wyraźnego wskazania przez ustawodawcę przepisów, na podstawie których dochodzi do wyznaczenia terenu w otoczeniu obiektu budowlanego, przyjęć należy, że są to wszystkie powszechnie obowiązujące przepisy prawa wprowadzające określonego rodzaju ograniczenia czy też utrudnienia w zakresie zagospodarowania tego terenu, a w szczególności: przepisy techniczno - budowlane, w tym przeciwpożarowe, przepisy z zakresu ochrony środowiska, ochrony zabytków, przepisy prawa miejscowego (vide: wyrok NSA z dnia 16 marca 2011 r., II OSK 472/10, Lex nr 1080305), czy też przepisy dotyczące własności i innych praw rzeczowych określone w kodeksie cywilnym i innych ustawach (vide: wyrok NSA z dnia 24 kwietnia 2009 r., II OSK 626/08, Lex nr 556248).”

Agnieszka Harasimowicz

Katedra po pożarze... Okiem eksperta

Inż. Roman Buszkiewicz, rzeczoznawca budowlany był w ekipie, która jako pierwsza oglądała zniszczoną katedrę – kilkanaście godzin po zakończeniu akcji strażaków, 4 lipca. Dogaszenie i elementarne porządki zakończyły się w poniedziałek, 3 lipca. Dopiero wtedy można było wejść do wieży...

Inżynier budownictwa, relacjonując, co zastał na miejscu, nie miał wątpliwość – rzucito się w oczy, że strażacy swoją misję wykonali wzorowo. Po nich, 4 lipca we wtorek weszła do kościoła i samej wieży komisja powołana przez powiatowego inspektora nadzoru budowlanego – inż. Adama Migdalczyka. Jej zadaniem było precyzyjne określenie pierwszych kroków po pożarze. Grupa zakończyła działania tego samego dnia spotkaniem w probostwie i spisaniem protokołu z wizji lokalnej. Pierwsza decyzja: wyłączenie całej katedry z użytkowania. Powód? Do momentu uzyskania specjalistycznej ekspertyzy stanu obiektu nie wiadomo, jaka jest skala zniszczeń i czy jest bezpieczne. W części spotkania uczestniczył prezydent miasta Jacek Wójcicki. W komisji był inż. Adam Migdalczyk z inspektorem

Radostawem Rajczykiem, dr inż. Cezary Symonowicz oraz rzeczoznawcy budowlani: inż. Stanisław Bach i mgr inż. Roman Buszkiewicz.

Przypomnijmy, 1 lipca strażacy od dołu docierali aż do szóstego poziomu palącej się wieży katedry. Stamtąd prowadzili akcję z trzech linii gaśniczych, obserwowali sytuację z kamery termowizyjnej – mimo pełnego zadymienia pozwalała

Rzeczoznawca budowlany, inżynier Roman Buszkiewicz zna najważniejsze konstrukcje budowlane w regionie. Jako pierwszy był w wieży katedralnej po akcji strażaków – 4 lipca rano

precyzyjnie określić źródło ognia i jego temperaturę, około 400 stopni Celsjusza. Ognisko pożaru było zlokalizowane między szóstym a siódmym poziomem wieży. Na siódmą, zegarową kondygnację nie dało się już wejść. Ósmy poziom platformy widokowej był zupełnie nieosiągalny. Największe zniszczenia pożar wyrządził na siódmej, ósmej i dziewiątej kondygnacji obejmującej dolny dach hełmiasty.

Co trzeba wiedzieć o katedrze, aby wyobrazić sobie skalę szkód? Ma fundamenty kamienne luźno ułożone, bez użycia zaprawy wapiennej – na takiej przymie zbudowano mury. Ciekawostka: ściany wieży są ułożone na podstawie prostokąta, ale bok od strony północnej jest o metr krótszy od południowego. Niektóre fragmenty murów mają ponad trzy metry grubości. Wieża była budowana jako obronna. Niewielu wie, że ma mury spiralne schody prowadzące z drugiej kondygnacji. Pierwszy poziom to kruchta z jedynym w obiekcie krzyżowo-żebro-

wym sklepieniem ceramicznym. Stropy wszystkich kolejnych kondygnacji – łącznie z dziewiątą, na której opiera się tzw. mnich, czyli główny słup podtrzymujący konstrukcję dużego hełmu i latarni z mniejszym hełmem – są drewniane. Kruchta ze stropem krzyżowo-żebrowym ma tzw. pachy – miejsca oparcia sklepienia na ścianie pionowej. Inżynier Buszkiewicz 4 lipca po wejściu do wieży od razu zwrócił uwagę, że woda od góry wpyływała w pachy, po czym przeciekała na dół po ścianach. – Widać wyraźnie, że w miejscu strzałki – najwyższego poziomu sklepienia – jest niemal kompletnie suchy fragment muru, a z każdym centymetrem poniżej są coraz bardziej widoczne efekty zbierania się i przeciekania wody – przedstawia sytuację rzeczoznawca.

Warto wiedzieć, że strażacy zużyli 4200 metrów sześciennych wody (4,2 mln litrów!) oraz nieco ponad 4000 litrów środka pianotwórczego. Trudno sobie wyobrazić taką masę, ale spróbujmy: 4,2 mln litrów wody wystarczy na obfitą kąpiel dla ponad 200 tysięcy ludzi. Co prawda, część cieczy odparowała, część po zejściu do wnętrza kruchty była na bieżąco wypompowywana, wiele sphywało po

dachu i zewnętrznych ścianach. Ale i tak wiele wody dostało się do gruntu bezpośrednio pod katedrę. Stało się tak, bo źródło ognia było w bębnie, czyli między szóstą a siódmą kondygnacją, stąd trzeba było też gasić wewnątrz tamburu podtrzymującego hełm i nie dało się uniknąć wlewania masy wody do środka wieży.

Dalej do góry... Z drugiej kondygnacji schodzi się po dwóch stopniach do empory organowej w nawie głównej – przejście prowadzi przez grubość muru. Nad wspomnianym drugim poziomem jest strop (belkowy strop nagi) ułożony z desek (grubość do 5 cm), te z kolei leżą na masywnych belkach drewnianych (wysokość do ponad 30 cm). Takie rozwiązanie powtarza się na wszystkich poziomach wieży. Duży strumień wody z góry sphywał ścianą wschodnią na emporę organową, a stamtąd przeciekał do nawy głównej. Stropy nad 2, 3, 4 i 5 kondygnacją mają niewielką przestrzeń na przewody instalacyjne i właśnie tamtędy sphywał największy strumień w czasie akcji gaśniczej. Stąd wspomniane obszary konstrukcji drewnianej i sąsiadujące bezpośrednio powierzchnie murów były najbardziej zawilgocone. Co ciekawe, na pierwszym

i następnych stropach drewnianych nie ma śladu działania ognia, nawet zakopcenia. Wyraźne sygnały, że coś się paliło są dopiero na szóstej kondygnacji. Na piątej są trzy dzwony obok siebie na konstrukcji schodzącej z piątego poziomu na czwarty. Nad kondygnacją dzwonów jest kolejny strop, od którego zaczyna się dach kopertowy, tu z kolei wyraźnie widać nadpalenia konstrukcji. A już gdy po bocznych schodach wejdziesz na kolejny, siódmy poziom, rzuca się w oczy skala pożaru i zniszczeń.

Biskup Tadeusz Lityński powołał komitet odbudowy, są w nim m.in. nasz rozmówca oraz Henryk Kustosz – architekt i specjalista w dziedzinie architektury zabytkowej. Po pierwszym spotkaniu wzmiankowani opracowali program, w nim eksperci wyliczyli, jakie powinny być pierwsze działania zabezpieczające oraz co powinna zawierać ekspertyza. Zalecili też monitorowanie pionowości wieży – bez przerwy prowadzi je firma Pryzmat. Obiekt jest niepodpiwniczony, stąd ważne są aktualne badania geotechniczne gruntu, bez nich nie da się ocenić stopnia degradacji podstawy wieży. Ponieważ z masą wody coś się musiało stać

– wsiątką pod wieżę – stąd informacja, jakie wyrządziła szkody, jest podstawą dalszych działań.

W akcji były dwie pompy o wydajności do 1200 litrów na minutę – wybierały wodę i kierowały do studzienek zewnętrznych. W części uchroniły katedrę przed kataklizmem hydrologicznym, ale nie wykluczyły strat. W opinii inżyniera Buszkiewicza podstawa wieży, jeżeli już ucierpiała, to w niewielkim stopniu, bo wiele wskazuje, że grunt tuż pod nią jest odporny na sfożę – wynoszenie najdrobniejszych frakcji gruntu przez wodę. – To co miało być wyptukane, przez wieki już zostało wyptukane, a podłoże piaszczyste jest znacznie bardziej odporne na sfożę niż glina – ocenia. Dowód? Bardzo stare pęknięcie na połączeniu trzonu wieży z korpusem nawowym po pożarze nie zwiększyło wyraźnie rozmiarów. Nasz rozmówca podkreśla jednak, że jego opinię trzeba jednoznacznie potwierdzić odpowiednimi badaniami.

Od szóstej kondygnacji zaczyna się oktagonalny jedenastometrowy murywany bęben ze ścianą o grubości nieco ponad 40 cm. To konstrukcja słupowo-ryglowa – z zewnątrz nie widać elementów drewnianych, ale w środku są belki zintegrowane z murem. Ich stan również musi być zbadany, aby w pełni określić straty i skalę prac rekonstrukcyjnych. Kolejny element, na który zwraca uwagę rzeczoznawca: gdy na poziomie szóstym podejmiemy do północnej potaci dachu, to trudno uwierzyć, że na tej kondygnacji cokolwiek się paliło. Ogień tam nic nie naruszył. Ale już w południowej części tego samego poziomu – tam gdzie wykonano na potrzeby akcji gaśniczej otwory w dachu – są fragmenty potaci zupełnie wypalone (krokwie, kulawki, kalenica). Aby wiedzieć, co dalej z tym robić, również niezbędne są wyniki badań.

Od pierwszych dni po pożarze nie ma iglicy na zdeformowanej latarni, ani matego hełmu, niepokojąco wygląda też duży hełm... Wszystkie te elementy czeka móżolne odtworzenie, bo niewątpliwie straciły swoje własności konstrukcyjne i walory architektoniczne. Inżynier Buszkiewicz z siódmego poziomu wyraźnie widział, co stało się na samym szczycie. W jego ocenie duży hełm czeka całkowita przebudowa, bo jego drewniana konstrukcja

jest w dużej części wypalona, a pokrycie blaszane zniszczone od wysokiej temperatury. Nasz rozmówca nie obawia się o cegły w niewralgicznych punktach, za to nie ma wątpliwości, że szczególnie należy się przyjrzeć spoinom – zaprawy wapienne na górnych kondygnacjach mogły ulec degradacji.

W połowie października wrocławska firma specjalistyczna Arad zaczęła stawiać rusztowania – już są skompletowane i obejmują całą wieżę. W realizacji jest projekt odbudowy. Już ruszyły pierwsze prace budowlane. Na początek demontaż przegrzanych blach na szczycie budowli. Zadania budowniczych będą realizowane z rusztowania oraz dźwigów – inaczej nie da się zdjąć kopuły. Odtwarzanie wieży katedry będzie prowadzone pod nadzorem konserwatora zabytków. Co istotne, będzie przywrócony wygląd sprzed pożaru.

Firma Arad tak ustawiła rusztowania, aby budownicy bez przeszkód dotarli do muru i innych zniszczonych elementów konstrukcji z każdej strony, bez opierania o dach. Od wschodniej strony, właśnie nad dachem, z rusztowań powstał rodzaj mostu spinającego całość. Konstrukcja ma 64 metry wysokości. Wrocławski Arad działa od 1996 roku, specjalizuje się m.in. w dostawie i montażu systemów rusztowań. Realizuje zadania w całej Polsce i za granicą, ma doświadczenie w pracy przy obiektach sakralnych.

Co ważne, znane są wyniki ekspertyzy biegłych ze Szkoły Głównej Pożarnictwa – przyczyną pożaru wieży było zwarcie instalacji elektrycznej. Prokuratura okręgowa w Gorzowie kontynuuje śledztwo – ustala, co lub kto przyczynił się do usterki, która wywołała wielomilionowe straty.

Adam Oziewicz

Inżynier na głębokiej wodzie

Inż. Wojciech Poręba dopiero co skończył trzydziestkę, ale – trudno uwierzyć – od 7 lat jest aktywny zawodowo na zaawansowanych budowach hydrotechnicznych. Zaczynał od funkcji majstra, a od dwóch lat, po uzyskaniu uprawnień, koordynuje prace grupy inżynierów na kilku znaczących inwestycjach.

Gdy rodowitego zielonogórzanina zapytaliśmy o źródła zainicjowania do budownictwa, bez wahania wskazał Technikum Budowlane im. Tadeusza Kościuszki przy Botanicznej – zaczął w 2003 roku w klasie TB, czyli technik budownictwa. Ukończył je cztery lata później. Wspomina, że już jako bardzo młody chłopak ułożył sobie dokładnie, co chce robić. – Dobrze wchodziła mi matematyka, ktoś z bliskich powiedział, że powinienem być inżynierem i tak się stało – mówi. Po maturze wybrał Uniwersytet Zielonogórski i studia inżynierskie na kierunku budownictwo. Z kolei na drugim stopniu specjalizację drogi i mosty. Pracę magisterską obronił w 2014 roku.

Cztery lat wcześniej, po trzecim roku trafił na praktyki do BHE Dychów – budownictwo lądowe i wodne. Niedługo potem kontynuował studia, zarazem pracował w pełnym wymiarze. Przez to obrona magisterki przeciągnięta się o rok. Nasz rozmówca, korzystając z łamów biuletynu Izby, dziękuje za cierpliwość i wyrozumiałość swoim wykładowcom. – Na szczęście docenili chęć zdobywania doświadczenia zawodowego – zauważa z ulgą inż. Wojciech Poręba.

Aktywność zawodową zaczął od stanowiska majstra w 2010 roku, a po pół roku był już kierownikiem robót w branży hydrotechnicznej. Podkreśla, że budowa mostów, dróg oraz wiedza geologiczna

dotycząca posadowienia czy technologii wykonania konstrukcji są powiązane, stąd obie dziedziny są równie ważne dla ciężkiej hydrotechniki, czyli choćby wykonania żelbetonowych elementów elektrowni wodnych, jazów i wielu innych podobnych obiektów. Z kolei drogownictwo ściśle łączy się z wiedzą o gruntach, o wyłapywaniu wody, technikach odwadniania, przemarzaniu – to również w hydrotechnice bardzo się przydaje.

Studiując drogi i mosty – zarazem pracując w BHE – przede wszystkim koncentrował się na wiedzy technicznej wykonania. Dlatego ten czas wspomina jako łagodne połączenie dwóch branż. – Gdy już wyszliśmy z błota, czyli posadowiliśmy obiekt, zabilismy różnego rodzaju ściany przeciwnieprzepuszczalne, odwodnilismy dół budowlany, wykonaliśmy kompletne przygotowanie pod posadowienie i wyszliśmy do poziomu chudziaka, to zaczynała się robota przy typowo kubaturowej konstrukcji żelbetonowej – przedstawia sytuację.

Początek praktyki w budownictwie? 2010 rok i Budownictwo Hydro Energetyka Dychów – wtedy spółka należąca do PGE Energia Odnawialna. Jeszcze nie inżynier miał udział w rozpoczęciu prac na inwestycji w Kłępsku pod Sulechowem, przy trzykilometrowym rowie melioracyjnym prowadzącym przez wieś, ze wszystkimi elementami – przepustami, matymi

budowlami piętrzącymi itd. – Gdy odbywał praktyki, realizowany był pierwszy etap budowy. Przez ten czas wdrożyłem się do pracy – wspomina. Równolegle firma przymierzała się do kolejnych kontraktów, dlatego zarządzający zdecydowali się zatrzymać pana Wojciecha i powierzyli kontynuację zadania w Kłępsku. Przejął je jako majster budowy. Prowadził wykonawstwo według harmonogramu, kontrolował technologię itd.

W 2012 roku zmienił pracodawcę na BHE Zielona Góra (od 2016 roku pod nową nazwą HZBUD) i działa u niego do dziś. Dwa lata temu z kierownika robót awansował na dyrektora ds. technicznych – nie tylko kieruje budową, ale również koordynuje prace grupy inżynierów na realizowanych przez przedsiębiorstwo inwestycjach.

Już od siedmiu lat ma udział w modernizowaniu elektrowni wodnych na Dolnym Śląsku i Opolszczyźnie – m.in. w Otmuchowie, Głębinowie, Kopinie, Szklarskiej Porębie, także w Szwecji niedaleko Göteborga, przy wymianie turbiny w niewielkiej elektrowni wodnej. – Szczególnie w kraju, w ostatnich latach sporo inwestycji na od lat nieremontowanych jazach, śluzach czy umocnieniach – zauważa nasz rozmówca.

W 2015 roku uzyskał uprawnienia kon-

Kanał derywacyjny EW Dychów w trakcie prowadzenia prac

strukcyjne, z kolei w roku 2016 hydrotechniczne – egzaminy zdał przed komisją lubuskiej Izby. Od tego momentu samodzielnie kieruje budowlami. Jednak pierwsze podejście do egzaminu na uprawnienia konstrukcyjne w części teoretycznej nieudane przez rozkojarzenie – trzy dni później został szczęśliwym ojcem. Wspomina, że nie był odpowiednio skoncentrowany na zadaniu. Za to drugie podejście, i w teorii, i w praktyce z sukcesem. Już na chłodno, zatem szczerze mówi, że nie bał się egzaminów, bo mocno żyje budowlą. Z uprawnieniami hydrotechnicznymi nie miał już najmniejszego problemu – rok po roku tylko utrwał zdobytą wiedzę. W planach, być może w przyszłym roku, ma jeszcze uprawnienia drogowe i mostowe – chce nawiązać do kierunku studiów i pracy magisterskiej. Przy tym warto je mieć ze względu na kompleksowość realizowanych inwestycji. – Bywa, że przy jazach, służach musi powstać mostek przejazdowy, wtedy uprawnienia jak znalazł – zauważa.

Lata w branży – zdobyta wiedza i doświadczenie – pozwoliły mu na przygotowanie i wygłoszenie serii wykładów dla członków lubuskiej izby inżynierów budownictwa – wprowadził kolegów w tajniki hydrotechniki i pracy przy modernizacji urządzeń hydrotechnicznych.

Inżyniera Porębę zapytaliśmy też o najbardziej spektakularną inwestycję, w której miał udział. Wspomniał niedawno sfinalizowaną – pracował przy niej w ubiegłym roku, z kolei w tym już jako samodzielny kierownik budowy, to modernizacja kanału derywacyjnego elektrowni wodnej Dychów. – Najpierw wymienialiśmy górny rząd płyt na wahaniu zwierciadła wody, a w ostatnich miesiącach prowadziliśmy kompletną renowację kanału z nowymi okładzinami betonowymi i odnową całego profilu ze skarpani – opowiada. Obiekt i skala organizacji pracy imponujące: 8,5 metra głębokości, zadania były wykonywane w zanurzeniu na odcinku 1,8 kilometra. Przedsiębiorstwo plac budowy przejęło 1 lipca, do wykonania była grodza budowlana – odwadniała część kanału, także kompletny system odwodnienia pompujący 2500 m sześć. na godzinę. Do końca października, czyli w cztery miesiące było do zrobienia 50 000 m. kw. umocnień betonowych. – Wybrnęliśmy z tego niezwykle trudnego zadania, z zaangażowaniem całego po-

Posadowienie rury ssącej w EW Otmuchów

tencjału firmy – kadry i sprzętu – przyznaje z satysfakcją nasz rozmówca.

Inna szczególna dla inż. Porębę inwestycja to modernizacja elektrowni wodnej Otmuchów (początek prac w 2012 roku). W działającym obiekcie firma wymieniła dwie turbiny pionowe typu kapłana o łącznej mocy prawie 7 MW. Największe wrażenie na naszym rozmówcy robiła skala różnicy poziomu hali maszyny i poziomu posadowienia rury ssącej – wynosiła 38 metrów! Załoga prace wyburzeniowe i żelbetowe prowadziła pod osłoną zasuw, 20 metrów pod lustrem wody. W dodatku ustawianie turbiny wymagały dokładności do setnych ułamków milimetra. – Budowę zacząłem tuż po zmianie firmy, stąd emocje były podwójne. Na początek od razu duże wyzwanie inżynierskie – zapamiętam je na zawsze – podkreśla.

Nasz rozmówca nie ukrywa, że młodzi koledzy raczej nie czują potrzeby współdziałania – uważa, że to źle, bo jednolitość, współpraca branży jest kluczowa dla rozwoju grupy zawodowej. Jest przekonany, że Izba daje szansę na stworzenie lobby inżynierów budownictwa w dziedzinie prawa, przepisów budowlanych i administracyjnych czy płac. – To wszystko wobec ogromnej odpowiedzialności technicznej, finansowej, społecznej i zawodowej. Choćby dlatego samorząd zawodowy jest ważny dla inżynierów, szczególnie wkraczających na ścieżkę profesjonalnej kariery – zauważa.

Ponadto Izba daje inżynierom poczucie, że w całym reżimie inwestycyjnym i natłoku obowiązków nie są osamotnieni – są ludzie z podobnymi troskami i nie

jest ich mało. – Zwykle do tego stopnia koncentrujemy się na swoim zadaniu, że nie pozostaje zbyt wiele czasu na szersze myślenie o sprawach całej grupy zawodowej. Jednak ogólniejsze rozważania, dyskusje, działania przekładają się na jakość otoczenia, w jakim pracujemy – na przepisy i ustawy, choćby prawo zamówień publicznych czy prawo budowlane – przedstawia sytuację W. Poręba podkreśla też, że problemy w realizacji codziennych zadań w pracy po części wynikają też z braku konsolidacji grupy zawodowej. Z kolei Izba daje szansę na taką konsolidację. Między innymi dlatego kandydował na delegata na najbliższy zjazd sprawozdawczo-wyborczy lubuskiej Izby i został wybrany.

Adam Oziewicz

Tuż przed zainstalowaniem turbiny w EW Kopin

Sąd Dyscyplinarny w Lubuskiej Izbie Inżynierów Budownictwa

Zbliża się koniec kadencji Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Lubuskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w Gorzowie Wlkp. Czas na podsumowanie. Działalność Sądu ma dyscyplinować Członków Izby w ich poprawnej działalności zawodowej i dyscyplinarnej (etycznej).

Postępowanie zawodowe i dyscyplinarne prowadzone przez Okręgowego Rzecznika, które skutkuje rozprawą przed Sądem Dyscyplinarnym, jest przecież konsekwencją popełnianych błędów lub niedopatrzeń albo nieetycznego zachowania Inżyniera. W trakcie ponadtrzyipółtroczej kadencji sprawy, które się toczyły lub toczą przed Sądem to generalnie sprawy dotyczące pełnienia funkcji kierownika budowy na małych i średnich obiektach (budynkach jednorodzinnych, garażach, budynkach gospodarczych, magazynach). Biorąc na siebie obowiązki kierowników, nasi inżynierowie często je lekceważą. Podejmując się ich choćby na przykład na rzecz swoich krewnych, znajomych lub pełniąc je przy okazji innych obowiązków, doprowadzają do zaniedbań, co w konsekwencji może stwarzać poważne zagrożenia.

Inną przyczyną błędów i uchybień członków Izby jest brak ich uczestnictwa w prowadzonych przez Izbę szkoleniach, jak też brak podnoszenia przez nich swoich kwalifikacji poprzez zaznajomienie się między innymi z podstawami Prawa Budowlanego oraz warunkami technicznymi obowiązującymi w budownictwie. Przykładowe błędy to nieprawidłowe prowadzenie dziennika budowy, nieprawidłowe rozróżnienie istotnych i nieistotnych zmian wprowadzanych w trakcie realizacji inwestycji. Zgoda na istotne zmiany nieopowiedziane projektem zamiennym i zmianą decyzji o pozwoleniu na budowę powoduje, że budowa, której finał zgłasza inwestor, kończy się na stwierdzeniu, że zrealizowana została z istotnymi odstępstwami w stosunku do zatwierdzonego projektu i skutkuje stwierdzeniem, że zostaje uznana za samowolę. Samowola taka może spowodować poważne konsekwencje finansowe nie tylko dla inwestora, ale też dla naszego inżyniera.

Jako Sąd nie tylko my nawołujemy do

szkolenia naszych inżynierów. Sam sąd też bierze liczny udział w szkoleniach, co zresztą jest jego statutowym obowiązkiem. Tylko w tym roku członkowie OSD brali udział w szkoleniach: w Kazimierzu Dolnym – 20-21 kwietnia, w Uniejowie – 8-10 czerwca, w Gorzowie Wlkp. w Urzędzie Wojewódzkim – 30 sierpnia w spotkaniu konsultacyjnym z WINB-em i PINB-ami naszego województwa, oraz 28-29 września w Gorzowie Wlkp. na wspólnym szkoleniu z ZIIB, a także ogólnopolskim szkoleniu w Łodzi – 13-14 października.

Szkolenia te miały za zadanie wskazać na najczęstsze błędy i uchybienia w postępowaniu spraw toczących się w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym przez Okręgowych Rzeczników, jak i w czasie rozpraw przed Okręgowym Sądem. Członkowie Sądu szkolili się też z KPA i modyfikacji postępowania administracyjnego w świetle zmian wprowadzonych ustawą z dnia 7 kwietnia 2017 roku o zmianie ustawy Kodeks Postępowania Administracyjnego.

Chciałbym poinformować, że członkowie Sądu biorą też udział w opiniowaniu przepisów dotyczących radykalnych zmian, które mają być wprowadzone na

początku roku, a dotyczyć będą procesu inwestycyjnego, jak i zasad procedowania w zakresie odpowiedzialności zawodowej naszych Inżynierów.

Korzystając z okazji do wypowiedzi na forum naszego branżowego periodyku, chcę podziękować w imieniu Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego oraz Okręgowych Rzeczników Odpowiedzialności Zawodowej za pomoc i zaangażowanie przy naszej obstudze prawnej – Radcy Prawnemu p. Magdalenie Miatkowskiej-Misiótek oraz p. Katarzynie Nowak z Biura Izby, dzięki którym możemy pełnić tę trudną i „niewdzięczną służbę”.

Jacek Kasierski

**Tvoja reklama
w Naszej
gazecie**

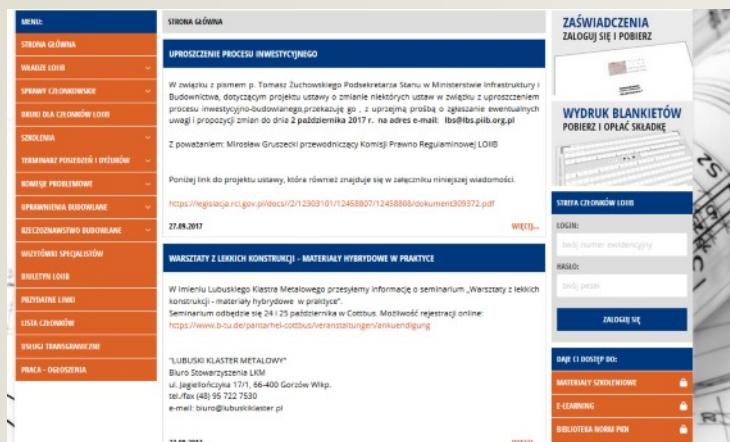
Zadzwoń !!!

tel. 95 720 15 38

LUBUSKA OKRĘGOWA IZBA INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA

ABY OGLĄDAĆ SZKOLENIA LIVE ORAZ VOD

1. WEJDŹ NA STRONĘ WWW.LBS.PIIB.ORG.PL

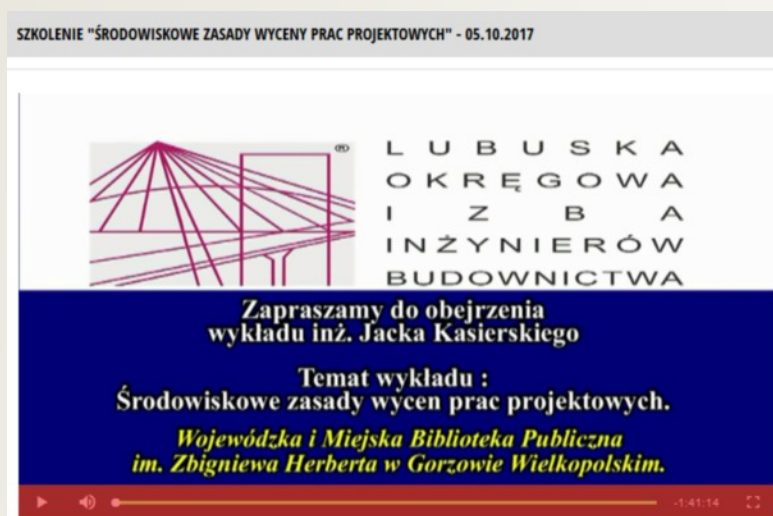
2. ZAŁOGUJ SIĘ DO STREFY CZŁONKÓW LOIIB

The image shows a login form titled 'STREFA CZŁONKÓW LOIIB'. It has two input fields: 'LOGIN:' with the placeholder 'twój numer ewidencyjny' and 'HASŁO:' with the placeholder 'twój pesel'. Below the fields is a blue button labeled 'ZAŁOGUJ SIĘ'.

Twój numer ewidencyjny (LBS\BO\...)

Twój numer PESEL (800122...)

3. OGLĄDAJ SZKOLENIA W ODPOWIEDNIEJ ZAKŁADCE

LUBUSKA
OKRĘGOWA
IZBA
INŻYNIERÓW
BUDOWNICTWA

WIĘCEJ INFORMACJI NA NASZ TEMAT:

www.lbs.piib.org.pl

www.facebook.com/lbs.piib

Inżynierski obowiązek i odpowiedzialność

Ważna informacja dotycząca aktywności w samorządzie zawodowym inżynierów budownictwa.

Wraz z 18. numerem Inżyniera Budownictwa na żółtej kartce otrzymaliśmy zaproszenie na obwodowe zebrania wyborcze. Każdy członek Izby ma czynne i bierne prawo wyborcze. Czynne prawo wyborcze określa możliwość głosowania na delegatów na Okręgowy Zjazd w obwodzie wyborczym według miejsca zameldowania. Bierne – to prawo do kandydowania. Ilu z nas, zamiast narzekać na konieczność płacenia składek, zacznie korzystać ze swoich praw i czynnie uczestniczyć w życiu Izby? Czy nasze powszechne polskie malkontentstwo weźmie i tym razem górę nad rozsądkiem w końcu wykształconych, logicznych, technicznych umysłów?

Żary

Tak wysoka frekwencja to niewątpliwie zastępa 80-letniego Józefa Rybki, który

nych członków. Niekwestionowanym liderem w Żarach jest niezmiennie Rajmund Czerwonajcio z 63-procentowym poparciem. Trzeci okręg, międzyrzecki odnotował również wysoką, bo ponad 16-procentową frekwencję. Na czele listy delegatów Henryk Kargul z 58-procentowym poparciem. Wyjątkowo w Międzyrzeczu kobiety i mężczyźni podzielili się dokładnie po 50 procent. W Żarach kobiety otrzymały 37 procent, a w Zielonej Górze tylko 7 procent.

Przed nami jeszcze dwa okręgi. Żadna reklama, informacja na stronie czy facebooku nie zastąpi telefonu do przyjaciela. Zmobilizuj swoich znajomych – przyjdź i głosuj.

Zielona Góra

To My decydujemy o kierunkach rozwoju, to My tworzymy rzeczywisty obraz naszych miast i wsi, to My decydujemy, w jakich budynkach chcemy żyć i pracować, więc dlaczego mamy pozostawać bierni przy wyborach naszych władz. Nasza Izba to My, władze Izby to My, decyzje, prawo to My, nie Oni. Wybory to nie tylko prawo, ale inżynierski obowiązek i odpowiedzialność, honor, zaszczyt.

Lubuska Izba Inżynierów rozpoczęła wybory w okręgu zielonogórskim z niespełną 9-procentową frekwencją. Największą liczbę, bo aż 83 procent głosów uzyskał Tadeusz Glapa. Drugim był ponad połowę mniejszy okręg żarski z prawie 18-procentową frekwencją.

całą swoją energię i czas poświęca na pracę na rzecz Izby i aktywizację lokal-

Małgorzata Nadziejko

Międzyrzecz

Harmonogram szkoleń na rok 2018 - I półrocze

Gorzów Wlkp.

Miejsce: Wojewódzka i Miejska Biblioteka
ul. Kosynierów Gdyńskich, godz. 15.00
(czwartek)

- **11.01.** Izolacja drgań w budownictwie (wibroizolatory, maty wibroakustyczne). Wykładowca: Janusz Łastawiecki.
- **25.01.** Badania termowizyjne w budownictwie. Wykładowca: dr hab. inż. Abrahaman Alsabry, prof. UZ.
- **22.02.** Zawartość projektu budowlanego podlegająca sprawdzeniu przez organ administracji architektoniczno-budowlanej. Wykładowca: Agnieszka Harasimowicz.
- **23.03.** Nowoczesne technologie odwodnienia dróg i mostów. Wykładowca: dr hab. inż. Adam Wysokowski, prof. UZ.
- **05.04.** Prawa autorskie w procesie budowlanym w aspekcie obowiązków, własności intelektualnej i finansów. Wykładowca: Magda Miałkowska-Misiotek.
- **26.04.** Okresowe kontrole obiektów budowlanych ze szczególnym uwzględnieniem obiektów w specjalności sanitarnej (wod-kan, gaz, ogrzewanie, wentylacja, klimatyzacja). Wykładowca: Krzysztof Borek.
- **17.05.** Zasady projektowania, kierowania robotami i prowadzenie nadzorów w obiektach zabytkowych. Aspekty prawne i praktyczne. Wykładowca: Barbara Kopeć – Lubuski Wojewódzki Konserwator Zabytków.
- **07.06.** BHP na placu budowy, szkolenie pracowników na stanowiskach pracy, przypadki szczególnego zagrożenia na budowie. Wykładowca: Stanisława Klatkiewicz.
- **21.06.** Inteligentne Budynki. Wykładowcy: Anna Staszczuk, Piotr Ziembicki – Uniwersytet Zielonogórski.

Zielona Góra

Miejsce: Uniwersytet Zielonogórski, Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska ul. Prof. Szafrana 1, godz. 16.00 (środa), sala 213

- **10.01.** Izolacja drgań w budownictwie (wibroizolatory, maty wibroakustyczne). Wykładowca: Janusz Łastawiecki.
- **07.02.** Badania termowizyjne w budownictwie. Wykładowca: dr hab. inż. Abrahaman Alsabry, prof. UZ.
- **28.02.** Zawartość projektu budowlanego podlegająca sprawdzeniu przez organ administracji architektoniczno-budowlanej. Wykładowca: Agnieszka Harasimowicz.
- **21.03.** Nowoczesne technologie odwodnienia dróg i mostów. Wykładowca: dr hab. inż. Adam Wysokowski, prof. UZ.
- **11.04.** Prawa autorskie w procesie budowlanym w aspekcie obowiązków, własności intelektualnej i finansów. Wykładowca: Magda Miałkowska-Misiotek.
- **09.05.** Okresowe kontrole obiektów budowlanych ze szczególnym uwzględnieniem obiektów w specjalności sanitarnej (wod-kan, gaz, ogrzewanie, wentylacja, klimatyzacja). Wykładowca: Krzysztof Borek.
- **30.05.** Zasady projektowania, kierowania robotami i prowadzenie nadzorów w obiektach zabytkowych. Aspekty prawne i praktyczne. Wykładowca: Barbara Kopeć – Lubuski Wojewódzki Konserwator Zabytków.
- **06.06.** BHP na placu budowy, szkolenie pracowników na stanowiskach pracy, przypadki szczególnego zagrożenia na budowie. Wykładowca: Stanisława Klatkiewicz.
- **27.06.** Inteligentne Budynki. Wykładowcy: Anna Staszczuk, Piotr Ziembicki – Uniwersytet Zielonogórski.

Żary

Miejsce: Technikum Budowlane
ul. Górnośląska 2, godz. 15.00 (czwartek)

- **15.02.** Badania termowizyjne w budownictwie. Wykładowca: dr hab. inż. Abrahaman Alsabry, prof. UZ.
- **08.03.** Zawartość projektu budowlanego podlegająca sprawdzeniu przez organ administracji architektoniczno-budowlanej. Wykładowca: Agnieszka Harasimowicz.
- **15.03.** Nowoczesne technologie odwodnienia dróg i mostów. Wykładowca: dr hab. inż. Adam Wysokowski, prof. UZ.
- **19.04.** Prawa autorskie w procesie budowlanym w aspekcie obowiązków, własności intelektualnej i finansów. Wykładowca: Magda Miałkowska-Misiotek.
- **17.05.** Okresowe kontrole obiektów budowlanych ze szczególnym uwzględnieniem obiektów w specjalności sanitarnej (wod-kan, gaz, ogrzewanie, wentylacja, klimatyzacja). Wykładowca: Krzysztof Borek.
- **14.06.** Zasady projektowania, kierowania robotami i prowadzenie nadzorów w obiektach zabytkowych. Aspekty prawne i praktyczne. Wykładowca: Barbara Kopeć – Lubuski Wojewódzki Konserwator Zabytków.
- **14.06.** BHP na placu budowy, szkolenie pracowników na stanowiskach pracy, przypadki szczególnego zagrożenia na budowie. Wykładowca: Stanisława Klatkiewicz.
- **28.06.** Inteligentne Budynki. Wykładowcy: Anna Staszczuk, Piotr Ziembicki – Uniwersytet Zielonogórski.

30.01. – 02.02.2018

Udział w Targach Budownictwa „BUMA” w Poznaniu i Konferencji
DZIEŃ INŻYNIERA BUDOWNICTWA

09.03. – 11.03.2018

Udział w Targach Budownictwa w Drzonkowie (Zielona Góra),
Konferencja – promocja zawodu Inżyniera Budownictwa

UWAGA!

Prosimy o podanie aktualnego adresu e-mail,
ponieważ te znajdujące się w naszej bazie często są już błędne.

Informujemy, że biuro Izby na życzenie wydaje certyfikaty o uczestnictwie w szkoleniach.

Prosimy również o przesyłanie propozycji szkoleń na I półrocze 2018 na adres e-mail: lbs@lbs.piib.org.pl.

Kalendarium LOIB. Wydarzenia: wrzesień – listopad 2017

Wrzesień

- **5 września** – posiedzenie Okręgowej Rady LOIB
- **7 września** – Radziejowice, wspólna narada członków KKR PIIB i Przewodniczących Okręgowych Komisji Kwalifikacyjnych, w której uczestniczył Józef Krzyżanowski – przewodniczący OKK LOIB.
- **7 września** – w Radziejowicach odbyło się spotkanie informacyjno-szkoleniowe Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej z Okręgowymi Komisjami Kwalifikacyjnymi. W szkoleniu uczestniczyli wszyscy członkowie OKK LOIB.
- **8 września** – posiedzenie Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej Lubuskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.
- **8-9 września** – Drzonków, Dzień Budowlanych oraz XV-lecie Lubuskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa. Wojewódzki Ośrodek Sportu i Rekreacji.
- **12 września** – kontrola Okręgowej Komisji Rewizyjnej w zakresie spraw bieżących oraz posiedzenie Okręgowej Komisji Rewizyjnej Lubuskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.
- **12 września** – posiedzenie niejawnego OSD: zatarcie kary.
- **15, 22, 25, 26 września** – posiedzenia Zespołów Egzaminacyjnych w sprawie postępowań kwalifikacyjnych o nadanie uprawnień budowlanych.
- **22 września** – gala Budownictwa w Zielonej Górze – uczestniczył przewodniczący OR LOIB, Andrzej Cegielnik.
- **25 września** – IX finałowa gala Lubuskiego Lidera Biznesu, Pałac Książęcy w Żaganiu – uczestniczył z-ca przewodniczącego OR LOIB, Rajmund Czerwonajcio.
- **26 września** – posiedzenie Prezydium OR LOIB
- **28-29 września** – Regionalny Zjazd Szkoleniowy OROZ i OSD z izbą zachodniopomorską.

Październik

- **3 października** – uroczysta inauguracja roku akademickiego na Uniwersytecie Zielonogórskim – uczestniczył Mirosław Gruszecki.
- **4 października** – Zielona Góra, szkole-

nie dla opiekunów praktyk i kandydatów na uprawnienia budowlane. Wykładowca: Józef Krzyżanowski.

- **5 października** – Gorzów Wlkp. Środowiskowe zasady wyceny prac projektowych (szkolenie dostępne po raz pierwszy online). Wykładowca: Jacek Kasierski.
- **5-7 października** – narada szkoleniowa dla członków Okręgowych Komisji Rewizyjnych i Krajowej Komisji Rewizyjnej w Łodzi. Udział wzięli prawie wszyscy członkowie OKR LOIB.
- **6 października** – jubileusz 60-lecia Zespołu Szkół Budowlanych i Samochodowych w Gorzowie, obecny Wojciech Janik.
- **11 października** (Zielona Góra), 12 października (Gorzów Wlkp.) – szkolenie: Wzmocnienie konstrukcji nawierzchni siatkami stalowymi. Wykładowca: Tomasz Krawczyk.
- **18 października** (Zielona Góra), 19 października (Gorzów Wlkp.) – szkolenie: Wzmacnianie konstrukcji kompozytami włóknistymi (polimerami). Wykładowca: Łukasz Szumala, Sp. Polska Malbork.
- **20 października** – obchody jubileuszu 60-lecia Zespołu Szkół Budowlanych w Zielonej Górze – uczestniczył Tadeusz Glapa.
- **23 października** – Zielona Góra, obwodowe zebranie wyborcze delegatów LOIB na lata 2018-2022.
- **24 października** – posiedzenie Prezydium OR LOIB.
- **24, 25, 30 października** – posiedzenia Zespołów Egzaminacyjnych.
- **25 października** (Zielona Góra), 26 października (Gorzów Wlkp.) – szkolenie: Systemy p. poż. i DSO, telewizja dozorowa, systemy alarmowe. Wykładowca: Marek Tomala, Firma AAT W-wa.
- **25 października** – przestuchanie: odpowiedzialność zawodowa, kierownik budowy.
- **26 października** – posiedzenie niejawnego OSD: odpowiedzialność zawodowa, kierownik budowy.
- **26-28 października** – Kraków, wspólna narada członków KKR PIIB i Przewodniczących Okręgowych Komisji Kwalifikacyjnych, w której uczestniczył Józef Krzyżanowski, przewodniczący OKK LOIB.

Listopad

- **6 listopada** – Żary, obwodowe zebranie wyborcze delegatów LOIB na lata 2018-2022.
- **7 i 9 listopada** – posiedzenia Zespołów Egzaminacyjnych
- **8 listopada** – Zielona Góra, Lubuska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa zorganizowała wspólnie ze Stowarzyszeniem Producentów Betonów i Uniwersytetem Zielonogórskim seminarium: „Prefabrykacja betonów, beton komórkowy i domieszki”.
- **13 listopada** – Międzyrzecz, obwodowe zebranie wyborcze delegatów LOIB na lata 2018-2022
- **9 listopada** (Żary), 15 listopada (Zielona Góra), 16 listopada (Gorzów Wlkp.), szkolenie: Aktualne tendencje w budownictwie australijskim na tle budownictwa krajowego. Wykładowca: Adam Wysocki prof. UZ.
- **9 listopada** (Gorzów Wlkp.), 22 listopada (Zielona Góra), 30 listopada (Żary), szkolenie: Zmiany w kodeksie Postępowania Administracyjnego. Wykładowca: Katarzyna Kis.
- **16 listopada** – spotkanie w Urzędzie Wojewódzkim w Gorzowie z Tomaszem Żuchowskim, sekretarzem stanu, pełnomocnikiem rządu do spraw budowy mieszkań w zakresie Krajowego Zastępu Nieruchomości – uczestniczył Przewodniczący OR LOIB, Andrzej Cegielnik.
- **17 listopada** – egzamin na uprawnienia budowlane, część pisemna.
- **17, 20, 21, 22, 23, 24 i 27 listopada** – egzamin na uprawnienia budowlane, część ustna.
- **21 listopada** – posiedzenie Prezydium OR LOIB.
- **27 listopada** – Sława, obwodowe zebranie wyborcze delegatów LOIB na lata 2018-2022.
- **28 listopada** (Gorzów Wlkp.), 29 listopada (Zielona Góra), szkolenie: Oprogramowanie wody i ciepła pod zdalną kontrolą. Równoważenie instalacji centralnego ogrzewania w budynkach remontowanych. Okresowa kontrola efektywności energetycznej kotłowni. Wykładowcy: Andrzej Zych, Jacek Buczek i Marcin Józkowski.

Estakada kolejowa w Gorzowie Wielkopolskim

6 października 2017 roku, na zaproszenie Inwestora PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. oraz PUT INTERCOR Sp. z o.o. (Lider Konsorcjum firm PUT Intercor sp. zo.o., Polwar S.A. oraz Intop Tarnobrzeg sp. z o.o.), Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Komunikacji w Gorzowie Wlkp. zorganizowało wycieczkę techniczną na modernizowaną obecnie estakadę kolejową w Gorzowie Wlkp. Do udziału w spotkaniu zostali również zaproszeni członkowie LOIIB.

Przedmiotowy obiekt zlokalizowany w ciągu linii kolejowej nr 203 Tczew-Kostrzyn, od km 295,591 do km 297,707 stanowi najdłuższy zabytek techniki w Polsce (2116 m) składający się z 51 łukowych nisz o konstrukcji ceglanej oraz pięciu wiaduktów stalowych. W ramach kontraktu remontowane są również obiekty składające się na dworzec główny wraz z przejściem pod torami łączącymi peron nr 1 oraz nr 2 z peronem nr 3 oraz nr 4 (w kierunku Zbąszynek – Zielona Góra). W celu zapewnienia ruchu w ciągu linii kolejowej wykonany został nowy przystanek kolejowy Gorzów Wielkopolski Wschodni.

W trakcie wizytacji budowy Wykonawca przedstawił stan zaawansowania prac na głównych frontach robót, informował

o bieżących i planowanych pracach oraz ich technologicznych aspektach. W trakcie wycieczki uczestnicy mogli obejrzeć podziemia odcinka peronowego estakady (w obrębie dworca – estakada dworcowa). Prace budowlane obejmują tam obecnie wzmocnienie, zabezpieczenie oraz odbudowę poszczególnych podpór estakady.

Wycieczka obejmowała również najbardziej charakterystyczny element obiektu tj. estakadę złożoną z łukowych przęseł o konstrukcji ceglanej. Zakres realizowanych prac obejmuje tam demontaż i rozbiórkę poszczególnych wierzchnich warstw konstrukcyjnych, stanowiących podbudowę torowiska aż do najniższej warstwy zbudowanej z cegiet, a następnie zabezpieczenie sklepień ceglanych oraz

ich odciążenie poprzez nadbudowę żelbetowej płyty wraz z elementami odwodnienia. Na tak przygotowanej konstrukcji Wykonawca wykona wypełnienie przestrzeni pomiędzy wezgłowiami łuków w technologii kruszywa lekkiego, a następnie zostanie wykonana płyta żelbetowa, do której przytwierdzone zostaną szyny kolejowe w technologii nawierzchni bezpodsypkowej.

Obok typowo konstrukcyjnego zakresu prac kontrakt przewiduje również szereg prac mających na celu poprawę estetyki obiektu i przywrócenie jego dawnej świetności. Prace restauratorskie zostaną przeprowadzone na elewacji, jak również we wnętrzu arkad.

Tomasz Romankiewicz

FOTORELACJA: ESTAKADA KOLEJOWA W GORZOWIE WIELKOPOLSKIM

